

פרשת תרומה < 98 > א' אדר תשע"ב

גילוי דעת

למשו לי, מלך ישראל, ברחוקים (תהומות כ"ה חג)

שנה אחרי

ראיון מרגש עם הרב יעקב כהן, האדם שנכנס ראשון
לאחר הבת תמר לבית המשפחה

גילוי לב

שכניה, תלמידו של הרב אודי פוגל הי"ד, כותב מלב אל לב לרב הנערץ

להמשיך לבנות ולהיבנות

תפקידנו הוא להמשיך בכל הכוח. הרב אביחי רונצקי במאמר מחזק

**התקפות טרור, האיום האיראני וההסברה הישראלית: סגן שר החוץ דני איילון עונה
כגודל הציפיה כך גודל האכזבה: אסתר סילם אלוש כועסת על החזאים**

עוד אפוקליפסית
גליון מיוחד במלאת שנה לרצח בני משפחת פוגל

המערכת:

לאחר מאבק ממושך של איש אחד כנגד העולם, פשוטו כמשמעו, קיבל השבוע בית המשפט העליון בצרפת את ערעורו של ד"ר יהודה דוד חיכה אותו מהרשעתו בהוצאת דיבה על ג'מאל א-דורה, אביו של מוחמד א-דורה. פרשת הילד הפלסטיני א-דורה היתה לאחת מהסערות התקשורתיות הגדולות שידעה מדינת ישראל והפכה לסמלה של אינתיפאדת אל-אקצה.

א-דורה, ילד פלסטיני בן 12, נראה בשנת תש"ס בקטע וידאו בן 12 שניות כשהוא מפוחד ומסתתר מאחורי גבו של אביו. לאחר מכן נשמע צרחת יריות, נראים ענני אבק ובעקבותיהם נראית פגיעה בילד ובאביו. לאחר האירוע, שצולם על ידי צלם פלסטיני עבור ערוץ הטלוויזיה הצרפתי "France 2", נטען בתקשורת שהילד נהרג מירי חיילי צה"ל שהיו מוצבים בעמדת נצרים.

הסרטון שודר בלופים אינסופיים בכל רשתות החדשות בעולם ובעיקר בעולם הערבי. בעקבות המקרה שולחבו הרוחות, למחרת פרצו "מהומות אוקטובר" של ערביי ישראל ומאזן צמחה גם האינתיפאדה השנייה שהביאה להירצחם של אלפי ישראלים.

יום לאחר האירוע נטל צה"ל אחריות על מות הילד, אך תחקיר פנימי מאוחר קבע כי א-דורה נורה בידי פלסטינים. תחקירים נוספים ומעמיקים האשימו את הפלסטינים בבימוי הסרטון ואת "France 2" בשיטת פגולה.

לפני כחצי שנה הרשיע בית משפט בצרפת את הרופא הישראלי ד"ר יהודה דוד בהוצאת דיבה על ג'מאל א-דורה, אביו של מוחמד. הרופא פרסם כי צלקותיו של א-דורה האב, אותן הציג לתקשורת כהוכחה לפציעתו באירוע - נגרמו מניתוח שעבר בישראל על ידי ד"ר דוד 8 שנים לפני כן. השבוע קיבל בית המשפט העליון בצרפת את ערעורו של ד"ר דוד וזיכה אותו מההרשעה. מדינת ישראל החליטה לממן לד"ר דוד את הוצאות המשפט והערעור, כיוון שהוא לא נלחם מלחמה אישית ופרטית אלא נלחם למען המדינה. ראש הממשלה בנימין נתניהו התבטא לאחר הזיכוי: "הצדק של עם ישראל ניצח".

ד"ר דוד יהודה הוא מופת של אדם חזק, שלימד את כולנו שלמרות הקושי העצום - ניתן וצריך לעמוד ולהילחם מול מערכות משומנות בכסף ובהשפעה ואף לצנח. מלחמתו היא מלחמתנו היום-יומית בדיווחים כוזבים ושקריים כנגד מדינת ישראל וקיומה. בפרשת תרומה אנו קוראים על תרומתם של בני ישראל לבניין המשכן - "איש אשר ידבנו לבו", כיום, כשתרומה לבניין בית המקדש עדיין אינה אפשרית לצערנו - נוכל להעלות על נס את התרומה למען העם, המדינה וצה"ל שתרם ד"ר דוד - שאגב הודיע כבר כי את הכספים שהוחזרו לו יתרום לניצולי שואה.

בשבוע שפרשתו גדושה בפרטי-פרטים של מידות המשכן, הכלים והמנורה, נותר לנו רק להתרשם ממידת הדיוק והאמת הנגלית בספר-הספרים שלנו, לעומת הסילוף והעיוות שהם נר לרגלם של המבקשים לעקור אותנו מאדמתנו ומבית חיינו. על האמת והצדק הללו - שווה להילחם וסופם, בעזר ה', לצנח.

מזל טוב לך, ד"ר דוד יהודה, ולנו - ותורה רבה בשם אזרחי מדינת ישראל.

הגליון מוקדש לעילוי שושנה רוזה בת נזירה נפתלי ע"ה

אבי קטורוביץ
מנכ"ל תנועה כהלכה

אל תפתיע

הדבר השנוא ביותר על הנהגים ועל הולכי הרגל הוא להיות מופתע על-ידי כלי רכב אחר או על ידי מכשול בדרך.

דבר בלתי צפוי מגביר את הסיכון. נהיגה ו/או התנהגות נכונה מצמצמות את ההפתעות. הולך רגל נכון נמנע מלהפתיע נהגים בחצייה פתאומית. זאת משום שאין לנהגים מספיק זמן כדי לחשוב על הפעולה הטובה ביותר שעליהם לבצע, וגם אין להם תמיד מספיק זמן כדי לבצע אותה בצורה הטובה ביותר.

מה כן נכון לעשות?

- להימנע מפעולה פתאומית
- לבדוק את השטח. להשתדל להסתכל ואפילו להקשיב (רכב מתקרב בלתי-נראה יכול להודיע על התקרבותו בעזרת רעשי מנוע או צפירה)
- לאותת ולסמן כוונות - נכון גם לנהג וגם לרוכב
- ליצור קשר עין עם הנהג, כאשר הולך הרגל מתכוון לחצות
- לחכות לפערים: נכון גם לגבי הולך רגל חוצה וגם לגבי נהג המתכוון לחצות בצומת נהג טוב צריך להכיר את תחום כישוריו, את יכולתו ואת מגבלותיו, כמו שהוא צריך להכיר היטב את מגבלות כלי הרכב שברשותו.

כהולכי רגל, יש לנו מגבלות מהירות. איננו מסוגלים להעריך זמנים ומרחקים, אלא רק לקבוע אומדן. המכונות המרוחקות נעה לכיוונו במהירות גדולה יותר ממה שאנו חושבים, וכדי לחצות את הכביש נצטרך לרוץ - דבר לא רצוי ולא בטוח, מפני שבריצה אנו פחות יציבים ושולטים.

כנהגים או כרוכבי אופנוע, אנו מוגבלים על ידי מקום הישיבה ברכב, על ידי אילוצי השליטה ברכב ועל ידי חסימות שונות בשדה הראיה. איננו יכולים לעצור במקום, להסתובב אחורנית ולנוע בכיוון שונה, אלא בתנאים מסוימים ולאחר ביצוע פעולות איתות, האטה ובחירת מקום תמרון.

אנו מאד מוגבלים באמצעי התקשורת בינינו ובין משתמשי הדרך האחרים. הולך הרגל מתקשה להבהיר לנהג מה הוא מתכוון לעשות - וגם הנהג הספון בתוך רכבו יכול אולי להתקשר ביעילות לחו"ל, אך לא לתקשר ביעילות עם הנהג המופיע מולו. במקרה הטוב, הנהג מסמל את מטרתו בעזרת איתותים לקראת פנייה או בעזרת הדלקת אורות, אך המסר איננו חד משמעי.

מגבלות אחרות הן של קבוצות מיוחדות של משתמשי דרך: ילדים, קשישים בעלי נייכות מוגבלת ונהגים שקיבלו רק אתמול רישיון.

גם לכלי הרכב יש מגבלות: אופניים או אופנוע יכולים להחליק על הכביש כתוצאה ממעבר על קטע כביש חלקלק, ומכונות מהירה מדי מחטיאה לעתים את העיקול.

חשוב מאד שנוכי את מגבלות הכוח שלנו - הולכי הרגל והנהגים - ושל רכבינו.

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של **תנועה כהלכה** מסובסדות ע"י **קרן אביה:**

054-4836343, 09-7745758

דרכי תחבורה
לשירות מוטופים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 2 בני אדם. בואו נעשה לזה סוף!

הוצאה לאור: **קרן אביה** | **הפקה ופרסומות:** **פרסומי ישראל** | **לפרסום, למודעות ולהנצחות:** ורד כהן-חדד 02-5350915 | **עריכה:** טל איתן, נבו כץ ■ **ע. עריכת לשון:** מרב הולצמן | **עיצוב:** תמי כהן

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה ■ נא לשמור על קדושת הגליון ■ כל הכנסות הגליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות' נא לשמור על קדושת הגליון

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:56	ירושלים: 6:08
תל אביב: 5:14	תל אביב: 6:10
חיפה: 5:05	חיפה: 6:08

לתושבי העיר החשובה פתח תקוה ת"ו ובראשם המרא דאתרא הרב מיכה הלוי שליט"א והרב בנימין אטיאס שליט"א ראב"ד פתח תקוה

ברכת הצלחה להרמת קרן התורה בעיר, בדרכו המאירה של מרן הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, אהבת התורה והארת חוקיה מתוך הנהגת הרבנות באהבה ובאמונה ב-ד', בתורה ובישראל נחלתו.

הרב יעקב אריאל רב העיר רמת גן
מברך את הרב מיכה הלוי שליט"א עם הבחנה

ברגשי כבוד וברכה, משתתפים נאמנה בשמחת העיר לרגל הבחרם של הרב מיכה הלוי והרב בנימין אטיאס לרבני העיר פ"ת.

הרב דב ליאור	הרב חיים דרוקמן	הרב זלמן נחמיה גולדברג
הרב יעקב אריאל	הרב צפניה דרורי	הרב שמואל אליהו
הרב דוד לאו	הרב אליקים לבנון	הרב חיים ישראל שטיינר
הרב מרדכי שטרנברג	הרב ישעיהו מייטלס	הרב דוד סתיו

מצטרפים לכל הברכות, צוות פרסומי ישראל, מערכת גילוי דעת ומשפחת גולדברג

מפעל הפיס שמח להזמין אתכם להשתתף בתחרות חיבורים תורניים נושאת פרסים בנושא **הרצון בצדקה ובמצוות**

החיבורים שיעלו לשלב הגמר יבדקו אצל חברי ועדת השיפוט הרבנים הגאונים שליט"א:
הרב יעקב אריאל שליט"א הרב הראשי לרמת גן הרב זלמן מלמד שליט"א ראש ישיבת בית אל
הרב מרדכי גרינברג שליט"א ראש ישיבת כרם ביבנה הרב יעקב שפירא שליט"א ראש ישיבת מרכז הרב
הרב חיים סבתו שליט"א מראשי ישיבת מעלה אדומים הרב יגאל לרר שליט"א חבר ביה"ד הרבני בפתח תקווה
הרב רא"ם הכהן שליט"א ראש ישיבת עתניאל

והוצאה לאור + הפצת ספר
חידושי תורה של הזוכה

פרס ראשון 20,000 ₪

פרס רביעי עד עשירי
כרטיס ספר לקניית ספרים
בשווי 1,000 ₪

פרס שלישי - 5,000 ₪

פרס שני - 10,000 ₪

לקבלת מידע:

***כתיבה (57532*)**

ניתן לעיין בתקנון המבצע בנקודות המכירה של מפעל הפיס וברשת חנויות "אור החיים"

כתבו אלינו ואולי תוכלו לזכות בפרסים

טפסי הרשמה ניתן לקבל בנקודות המכירה של מפעל הפיס החל מתאריך ו' אדר, 29.2.12.

ברשת חנויות ספרי "אור החיים" החל מתאריך כ"ב שבט, 15.2.12.

ניתן לשלוח חיבורים לת.ד. 36160 ירושלים עד ט' באייר תשע"ב (1.5.12)

חנויות רשת "אור החיים": ירושלים • בית שמש • ביתר • נתניה • מודיעין עילית • אלעד • אשדוד • בני ברק

הידיעה באיתור המקום המדויק, יש גם חסרון ידיעה בהלכות עבודה ובהלכות טומאה וטהרה.

אולם חז"ל אמרו ש"כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו", לכן בכל דור יש חובה להוסיף נדבך בתחום הרוחני לקרוב בנין בית המקדש. לפני כמאה שנה, בעקבות התחלת שיבת עם ישראל לארצו, חיבר החפץ חיים' ליקוט של הלכות קדשים, מעין מה שעשה הר"ף על הש"ס, ובעקבות זאת התחילו כהנים ללמוד את סדר 'קדשים'. גם היום ישנן ישיבות מעטות שבהן לומדים סדר 'קדשים' בעיון, כפי שלומדים את שאר הסדרים.

גם אם מנועים אנו מלכונת את המקדש בפועל, בכל זאת מוטל עלינו לגאול את המקום ולהחזירו לבעלות עם ישראל.

נחפץ להנהיג המדינה תדע שכשם שאנו מצויים לגאול את הארץ, כך עלינו לגאול גם את מקום המקדש ולהחזיר את הבעלות עליו לעם ישראל.

יהי רצון שמכאן לראות בהשבתה של הגולה לבעליה החוקיים, וארץ ישראל תחזור להיות כולה של עם ישראל, ובמיוחד הר הבית שעליו יתנוסס בית המקדש בב"א ■

רוצים לקבל את המאמר של הרב דב ליאור למייל לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pisrael.com

"ונעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - יש מצווה מהתורה לחזות לבנות את בית הבחירה במקום אשר בחר ה', בירושלים. אם כן נשאלת השאלה: האם עלינו לקיים את המצווה הזאת בזמננו, אם נתעלם לרגע מהחולשות המדיניות, ולבנות את בית המקדש?

גם אם מנועים אנו מלכונת את המקדש בפועל, בכל זאת מוטל עלינו לגאול את המקום ולהחזירו לבעלות עם ישראל.

ה'חם סופר', הרב קלישר וגדולי ישראלי נוספים, התעוררו לענין זה לפני כמאתיים שנה. מרן הרב קוק זצ"ל בשו"ת 'משפט כהן' טוען שהמצווה היחידה שטעונה גילוי וחזרה של הנבואה היא בנין המקדש. המצווה היא לבנות את המזבח בדיוק באותו מקום שנתקדש בימי שלמה המלך ואי אפשר להזיזו למקום אחר. אמנם נעשו מדירות בהר הבית, אך אי אפשר לזהות את המקום בדיוק מושלם. משום כך ברוך, שאפילו אם לא היתה מניעה פוליטית ומדינית, לא היינו יכולים לבנות את בית המקדש מחוסר ידע. בנוסף לחסרון

בפרשתנו מופיע הציווי על בנין המשכן. התורה כותבת בפירוט רב מה צריך להיות בדיוק במשכן, כמה קרשים, כמה קרסים, כמה אדנים וכו', עד כדי שהיא מקדישה ארבע וחצי פרשיות לעניין בניית המשכן.

כשאדם בונה בית, הוא אינו צריך לומר לקבלן כמה בטון וכמה ברזל צריך לשים מפני שזה עניין של מקצועיות, והקבלן הוא המקצוען. אולם המשכן אינו סתם בנין בעלמא, אלא דגם של העולם כולו, שצריך להיבנות על פי הוראות מדויקות של הקב"ה, ובזה לא שייך לסמוך על סברא של אדם. בפרשת משפטים כתבה התורה "אשר יאמר כי הוא זה", וממילים אלה למדו חז"ל את כל היסודות של הלכות טוען ונטען. לעומת זאת, במשכן, שהוא דגם של כל העולם, שהשכינה שורה בו ושהאלוקות מתגלה בו, הכל מפורט לפרטי פרטים, מפני שאלו דברים שאין מקום לסברא האנושית להכריע בהם.

בצלאל היה האומן הראשי וחז"ל דרשו את שמו שכביכול היה בצל אל, מפני שהוא ידע בדיוק את כל פרטי הקמת המשכן, כנגד איזה עולם הוא משמש, למה הוא רומז ומה העמקות שיש בו.

האם השני היא תולעת כשרה?

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

כנימות שונות על עצי אלון שיכלו להתאים למתואר בדברי חז"ל וק' לדרישה בתוספתא (מנחות פ"ט) "הביאה שלא מן התולעת שבהרים- פסולה".

ק' שנראה שתולעת השני נלקחה מכנימה מסוימת, אולי הקרמיל, שגדלה על עצי האלון.

מאז נערכו מחקרים רבים בנושא, לאחרונה מצא ידידי פרופ' זהר עמר, צבע שהופק מכנימות שונות שנמצאו על עצי אלון שונים בצפון. וכך הוא סיפר לנו: "הכנימות שנאספו היו מלאות ביצים ומגע בהם גרם להתפוצצותם ולצביעת אצבעות הידיים באדום... לאחר כשנתיים הצלחתי לראשונה להפיק צבע באמצעות טכניקות שתוארו במקורות ערבים מימי הביניים. הצבע שהתקבל היה צבע אדום, אולם כאשר התקבע עם סיבי הצמר הוא הפך לצבע כחול עז...". האם עובדה זו אומרת שזו לא הכנימה הנכונה וצריך לחזור לכנימות הקודמות? זו נקודה שיש לבדוק לעומק.

חז"ל לימדונו שכל החומרים שהיו במשכן ובמקדש היו צריכים להיות כשרים. כל דבר למלאכת שמיים צריך להיות "מן המותר בפיו". אם כן, כיצד זה שלקחו צבע מתוך תולעת? האם ישנה אפשרות בכלל שתולעת תהיה כשרה? אם לא, כיצד השתמשו בה?

זה דווקא הייתי רוצה לשמוע מכם. pvpuah@gmail.com

רוצים לקבל את המאמר של הרב מנחם בורשטין למייל לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pisrael.com

ע"י האור ונעשה שני תולעת, אף אתה שהגבהת עצמך תחילה ונעשית גם רוח, עכשיו חזור בך והשפל עצמך, כדי שיקיים עליך, אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" (מדרש הגדול ויקרא יד, ד). כך גם בשעיר המשתלח היו שמים לשון של זהירות (תולעת שני) שבדרך כלל הייתה מלבינה לאחר השילוח.

כדי ללמוד את הנושא לעומק נגישתי לבירור מקור הצבע.

התחלתי לאסוף מכל קצווי תבל את צמחי הקטורת. ניסיתי לברר מהי התכלת, מהו ארגמן ומהי תולעת שני והאם יש לנו כיום את השמיר האגדי של המשכן.

יצאתי לחפש את תולעת השני ונעזרתי במחקריהם של ידידינו פרופ' יהודה פליקס, פרופ' משה שטרנליכט ופרופ' צבי קורן.

במקביל חקר ידידנו רבי זכריה דורי את ההיסטוריה הארוכה של צבע מיוחד זה בחיפוש שגורו באזור הצפון נמצאו

מעשה שהיה כך היה.

אמו"ר היה תמיד אומר: "כשאתה לומד ביישיבה למד קודם כל את הסדר המקובל. אבל אל תשכח שישנם ששה סדרי משנה ולא צריך לשכוח שיש גם זרעים, קדשים וטהרות". בעקבות כך, השתדלתי להקדיש זמן לסדרים אלו ומתוך כך הגעתי לעיסוק בענייני המקדש. כאשר שוחחתי עם ידידים וחברים ראיתי שנושא בנין המקדש, לצער, די רחוק מתודעת הציבור וחיפשתי דרכים לפיתוח הבעיה.

התייעצתי עם שלושה גדולי עולם: מו"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק - זצ"ל, המשגיח של אמו"ר הרב יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, וראש ישיבת פוניבז' הרב מנחם מן שך זצ"ל. והנה, שלושתם נתנו לי בעצם את אותה עצה: התעסק ולמד את הדברים "היפים" ומושיכי הלב של המשכן והמקדש ומתוך כך תאהב את נושא המקדש על הציבור וכך הציבור יצפה יותר לבנינו.

התחלתי לאסוף מכל קצווי תבל את צמחי הקטורת. ניסיתי לברר מהי התכלת, מהו ארגמן ומהי תולעת שני והאם יש לנו כיום את השמיר האגדי של המשכן.

ניסיתי לאסוף מסורות שונות של שירת הלויים ולברר היכן בעצם נעלמו כלי המקדש. זכיתי ב"ה לעידוד מגדולי ישראל על עבודתי והשתדלתי להשקיע רבות בשיעורים, בהרצאות בארץ ובחו"ל.

לקראת פרשיות המשכן אשתדל לספר לכם ולעזק אתכם בנושא ואודה לכם אם תאלפוני בינה ותוסיפו מכם נופך על עבודתי.

נחמיל דווקא ב-"תולעת השני":

תולעת שני הוא צמר הצבוע בתולעת. הצמר היה אדום שמוסמל את החטא ואת השפלות. תולעת השני שימשה במשכן לכיסויים ולבגדי הכהן וכן הייתה חלק בהכנת האפר מפרה אדומה, ובטהרת המצורע. "ושני תולעת זה שאומרים לו מה שני תולעת הזה תחילתו לבן ונשתנה

האיורים באדיבותו של פרופ' משה שטרנליכט

כנימת התולעת

Nursing: HiTech-HiTouch

תואר ראשון בסיעוד ותעודת אחות מוסמכת

התואר במכון טל מקנה:

- ✧ הכשרה מקצועית ברמה אוניברסיטאית
- ✧ מיומנות בקבלת החלטת רפואיות בזמן אמת
- ✧ עתיד מקצועי במגוון תחומים
- ✧ התנסות במחקר במהלך הלימודים

במכון טל תהני מלימודי מדרשה במגוון מסלולים, אתיקה, הלכה ורפואה, ליווי וטיפול, התנסות מעשית במוסדות בריאות מובילים בארץ, מערך מלגות ועוד.

מקום
ראשון בארץ!
במבחני ההסמכה
של משרד
הבריאות.

שנה ראשונה חינם!

בכפוף לחוק חיילים משוחררים.

ההרשמה למגמות הלימוד במכון טל בעיצומה

✧ פיזיקה/אלקטרו-אופטיקה*	✧ ניהול ושיווק טכנולוגיה
✧ הנדסת תעשייה וניהול*	✧ חשבונאות ומערכות מידע
✧ הנדסת תוכנה	✧ הוראת המדעים
✧ סיעוד*	✧ מכינה קדם אקדמית
✧ מדעי המחשב ביואינפורמטיקה	✧ לימודי בית מדרש

חפשו אותנו
בפייסבוק!

www.jct.ac.il

מכון טל *למנהל ולמנהל*

בית הספר הגבוה לטכנולוגיה בירושלים
רח' בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים

ספריית פיג'מה - הוראות הפעלה

הרב אליקים לבנון - ראש ישיבת ההסדר באלון מורה רב המועצה האזורית שומרון

שאלת הגנות האם להעביר ספר זה להורים - אפשר לחלקו ולצורך דף הערות עם ביקורת על הספר. אפשר לצרף גם הנחיה להורים, לספר לילדים שאשתו ושבתו של ר' חנינא שמחו על המצווה שבאה לידם, ולמרות הקושי שבדאגה לבעלי החיים קיימו את המצווה בשמחה.

ספר נוסף שנשלח אליי הוא על קבצן שכאילו הכין מרק מכפתורים. אף שם התיאור משדר לילדים תשדיר שלילי. הקבצן מתואר כאדם עליו ובטוח בכך שבכל מקום אנשים יפרנסוהו. אנשי העיירה, שעל דלתותיהם הוא דופק, הם אנשים רעים המגרשים אותו בבוסת פנים. רק לאחר הערמה, כאילו אפשר לבשל מרק מכפתורים, ותוך כדי כך שאנשים נוהגים ב"טפשות" ומביאים לו עוד ועוד מזון להכנת המרק - רק כך הם למדים לעשות טוב.

המסקנות: א. שווה להיות קבצן חכם. ב. הלימוד כיצד לעשות טוב עובר דרך טפשות. שתי המסקנות גרועות, ואף לספר זה יש לצרף דף עם ביקורת והנחיות להורים.

רוצים לקבל את המאמר של הרב אליקים לבנון למייל
לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pisrael.com

מידת חסידות היא שגידל את האפרוחים וכו'. כאשר אדם נוהג מנהג חסידות, אין הדבר יכול להיעשות אלא מתוך שמחה על הזכות שנפלה לידו. לא אפשרי כלל לנהוג מנהג חסידות מתוך כבודות ואי רצון.

בספר המדובר, "תרנגולת אחת קטנה", מתוארת השתקקותה של בת ר' חנינא לאכול את הביצים - ואכזבה כאשר אביה ואמה אוסרים זאת עליה. "זכר, בתי, נאנחה אמה, 'אבידה יש להשיב לבעליה'." אנחתה של האם מציינת את האכזבה הרבה שלה. הן אינן מקיימות בשמחה את מידת החסידות הנדרשת כדי להמשיך ולטפל בתרנגולות, לפנים משורת הדין. האנחה המתוארת מבהירה לילדים שהמצוות החביבות הללו מעיקות, למעשה, על הנפש ואינן תואמות את ההרגשות הפשוטות של האדם. הילד השומע ימאס במצוות השבת אבידה, במקום לשמוח בה.

אין ספק שעובדתית, התיאור אינו נכון. כל איש חסד מחנך את עצמו ואת בני ביתו להיות שותפים עמו בחסד, ולא להתלונן או להיאנח.

מספר גנות פנו אליי, כאשר באמתחתן ספרים של ספריית "פיג'מה" אשר הן אמוצות לחלק לילדים ולהורים. הספרים מחולקים בחסות האגף לחינוך קדם-יסודי במשרד החינוך.

דא עקא - מחברי הספרים ודאי כוונתם לטובה, אך על יותר מדי ספרים ניתן לומר "כוונתן רצויה, ומעשן אינו רצוי".

אקח לדוגמה את הספר "תרנגולת אחת קטנה". מי לא מכיר את הסיפור במסכת תענית דף כ"ה, א', על רבי חנינא בן דוסא שמצא תרנגולת? גידלו אותה הוא ואשתו, והטילה ביצים. אמר ר' חנינא לאשתו לא להשתמש בביצים, ומשרבו התרנגולות שבקעו מהביצים - מכרן ר' חנינא וקנה בדמיהן עיזים. עד שבא המאבד וקיבל מר' חנינא כמה עיזים, במקום תרנגולת אחת שאיבד.

ר' חנינא בן דוסא נהג לפנים משורת הדין, מפני שלפי הדין אין המוצא מציאה חייב להוציא הוצאות על המציאה. ר' חנינא יכול היה למכור את הביצים כדי להאכיל את התרנגולות (עיין רמב"ם, נזיקין, גילה ואבידה, י"ג, ט"ו).

ועד עמותת 'רעות' ועובדיה מברכים את **הרב מיכה הלוי הי"ו**
עם התמנותך לרב העיר פתח תקווה,
יהי רצון שתזכה להמשיך ולהרים את קרנה של התורה, בדרכך האוהבת כל אדם ומקרבת הבריות.

מרב מנדלכאום
יו"ר עמותת 'רעות'

אלכס יעקובי
מנכ"ל עמותת 'רעות'

עמותת 'רעות' חוגגת
75 שנים ומעניקה

75% הנחה
לדירור מוגן
דתי לאומי*
* עבור שלושת החודשים הראשונים

1-800-560-560

לפרטים הנכם מוזמנים להתקשר, לבקר, להתרשם.
הקישו ב-Google "דתי לאומי" או חייגו חינם

לא סוכר

mentos

גומי לעיסה

חדש

מרענן נשימה

PURE FRESH

מנטה מרעננת

החברה

מנטה מרעננת

ליימן שליסל
השם שמאחורי האיכות
חברה שומרת שבת

והתגדלות בכיוון זה כבר מגיל הינקות. יכולת עמידה על אמונות ודעות, הקשבה למסורת אבות הבאה לידי ביטוי דרך הקשבה להורים ולמחנכים - מתחילה בחינוך הילדים הקטנים.

המטרה הכללית בחינוך לרוח ה' וביטוייה המעשי צריכים להיות "הכרה שיש עמה רצון, ורצון שיש עמו הכרה... הכרת האמת בהכוונתה אל עשיית הטוב, ועשיית הטוב המכוונת כנגד הכרת האמת". בהדגשת הצמיחה האישית וה"גוונים" הייחודיים של כל ילד, יש להמשיך להדגיש גם את היציבות, את ההתמדה ואת החזק מול הרוחות המנשבות סביבו. מכלי המשכן כולם נלמד כי העמידה על הפרטים הקטנים בעבודת ה' בונה אצל הילד, וגם אצלנו, עבודת ה' עשירה ומשמעותית המאירה את חיינו כאור המנורה. ■

הרוח. גם בחינוך יש מקום לשיטות שונות ולדגשים שונים, אך בתנאי שכולם מחוברים לידיעה ולקבלה של עול מלכות שמיים. חייב להיות בסיס יציב וחזק של שמירת מצוות ואמונה בה', שמתוכו "מצמיחים" את הגוונים בעבודת ה'.

חלקים נוספים במנורה דומים לשלבים שונים של הפרה, ומסמלים את שלבי ההתפתחות הרוחנית בחינוך הילדים. הרש"ר הירש מדגיש את חשיבות החינוך לדעת ה' וליראת ה' כבר משלב ה"שקד" - גיל הינקות, דרך גיל הילדות, הנערות והבגרות - ה"גביע" וה"פרח". התפתחות רוחנית כוללת שקידה, רצינות ומאמץ (שקידה=שקד), לצד פריחה ופתיחות של העלים המסמלות הסתעפויות וגילויים שונים של רוחניות זו. מבוגר מאמין ומלא ברוח ה', הגיע לכך דרך התמסרות

צבעים, בדים, מתכות, צורות, מידות - כל אלו מתרכזים בפרשות "תרומה" ו"תצווה" לפרטי פרטים, הנראים לפעמים כמיותרים. אך כשם שבסימפוזיה של בטהובן כל תו וכל אקורד תורמים להשלמת היצירה, וכל הניף מכחול של דה-וינצ'י תורם להשלמת תמונתו המפורסמת, קל וחומר ביצירה האלוהית של המשכן. כל פרט בה משמעותי מבחינה חיצונית ודאי גם פנימית ורוחנית. מכאן למאמץ הרב שהשקיע הרש"ר הירש בתיאור המסרים העמוקים של כל כלי ובגד במשכן. נביא רק דוגמה אחת לפרשנותו הכוללת - השלכה מעשית בדרך חינוך ילדינו.

החומר והצורה של המנורה מייצגים תכונות שונות: הזהב מייצג את תכונת החזק, ההתמדה, העמידה ללא שינוי, והצורה - עץ/אילן - מבטאת צמיחה והתפתחות. מכאן לתמונה הכללית של צמיחה מתוך חזק ועמידה. בסיס המנורה מהווה את "שורשיו" של העץ ומדגיש כי צמיחה נכונה בנויה תמיד על שורשים עמוקים ועל בסיס יציב. כך גם בחינוך ילדים: יש להעמיד את החינוך על השורשים העמוקים ועל הקשר העמוק אליהם, הן בתוך המשפחה והן ביחס לעם ישראל כולו. כמו כן יש לפעול לצמיחה ולפריחה אישית של כל ילד, תוך הקניית יציבות ועמידה באמונותיו.

אור הנרות מסמל את הרוח ואת הדעת, את הבנה ואת ההארה השכלית הנובעים מתורת ה', כנאמר במשלי ו', כ"ג: "כי נר מצווה ותורה אור", ובמקומות נוספים. מכאן לדגש המשמעותי של חינוך ללמידה ולהשכלה בתורת ה', שבלעדיה אין יכולת להגיע לרוחניות. שבעת הנרות מסמלים את סוגי החכמות המבטאים את ריבוי הצדדים והגוונים בעבודת ה'. הריבוי והגוונים טובים רק בתנאי שהם, בדומה לנרות במנורה, פונים לנר האמצעי - המבטא את התכלית המרכזית המאחדת "כלפי מעלה", המחוברת לבסיס המנורה ול"שורשי"

למורנו ורבנו ראש ישיבתנו

הרה"ג **מיכה הלוי שליט"א**

אשר זכה וזוכה להעמיד תלמידים הרבה לגדלות בתורה, לאהבתה וליראת שמים - מתוך מסירות אין קץ, ואשר זכה להנהיג את קהילתו ולהורות דרכה בפסיקה ובענייני ציבור, בהרצאת תורה ובאהבת הבריות מתוך גדלות וענווה.

ברכות עם קבלת עול הנהגת הציבור ב"פתח תקוה".

ימלא ה' משאלות לבנו ונזכה כולנו, ותושבי העיר בפרט, להשפעה גדולה, להוראה ולהנהגה, לכלל ולפרט, ולהיות שותפים לעמל הגדול והנכבד של בנין הקודש בעיר פתח תקוה, עיר ואם בישראל.

בעז"ה תגדל ותרום קרנה של תורה וכבוד, כהוצאה לפועל של הדרכת מרן הרב קוק זצ"ל ומרן רבנו, בנו, הגרצ"ה זצ"ל שזכה ראש ישיבתנו ללמוד תורה מפיו ומפי תלמידיו.

רבני ותלמידי
ישיבת עטרת נחמיה

4 ספרות ישראלי

אשים האנני!

כ"ד

לכבוד חג הפורים
העיתון "לה פטיט הבדו" מארגן
ערב מיוחד עם הרבנית

ימימה מזרחי

במוצ"ש ב-י באדר, 3 למרץ 2012

בשעה 19:45

בבית הכנסת ניצנים

רח' אשר 3, בקעה, ירושלים.

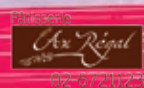
תשלום בהרשמה מראש: 30 ש"ח תשלום במקום: 40 ש"ח

בתכנית: יריד זוכני נשים, כיבוד קל מקונדטוריה הצרפתי "או רגל"

חלק מהכנסות הערב יופנו לבניית בית המדרש באיתמר "משכן אהוד" לזכר משפחת פוגל.

להזמנות:

02-9410110

שונים

אבל

דומים

סיפור אותנטי ומרגש על דתיים / עידן דוייב

לא ראליתי ולא מציאותי / יעקב בורנשטיין

המפגש הראשון והאחרון שלי עם הפסיכומטרי היה בסיום השמינית. כשהראש של כל החברה היה באטרקציות שהם מתכננים לעצמם לרגל סיום הבגרות, הראש שלי המשיך לטייל סביב נוסחאות ומילים. בקושי שניה לנשום אוויר של חופש - וכבר מצאתי את עצמי ישוב בכיתה צפופה, כשסביבי עוד כמה בוגרי בית ספר מיואשים שאולצו על ידי ההורים להיות שם ושמשכנעים את עצמם שזה הדבר הטוב ביותר לעשות. כך גם אני.

בכל פעם שהחברים שלי היו הולכים לים, שיננתי לעצמי את "שאנו משכימים והם משכימים", אבל כשקיבלתי את ערימת הספרים ושיעורי הבית הבלתי נגמרת - הספיקה לי צפיה חפזה בתמונה של חוף כדי לייחל "מתי יגיע לידי ואקיימנה". זה לא שאני לא אוהב ללמוד. להפך. אבל כשמצאתי את עצמי יושב שעות על גבי שעות וקושר כתרים לאותיות (אנלוגיות מילוליות), מפענח טקסטים הזויים באנגלית וחושב כמותית - איבדתי חלק מהאהבה שרחשתי ללימודים.

הציון שהגיע אחרי חודש מורט עצבים היה, איך לומר, לא טוב ולא רע. בינוני. מספיק בשביל להתקבל למה שרציתי. הקטרוזים המיוחל שהופיע בסיום התקופה הזאת הוביל אותי לשלוש מסקנות. הראשונה היא שאני שמח שלא בניתי על קריירה בתור רופא או מהנדס; סביר להניח שזה היה נגמר במפח נפש. השניה היא שההחלטה הטובה ביותר שיכולתי לקבל היתה לסיים עם הפסיכומטרי כמה שיותר מהר. והכי חשוב - הבנתי שהחיים הם ממש אבל ממש לא טוהיג (פיקניק, אלא מה).

היום, 4 שנים אחרי, אני בן חורין. גם חייל משוחרר וגם ללא נטל הפסיכומטרי. חברים טובים שלי (גם זה שמיימיני) יושבים בבית וחורשים כל הדרך אל ה-700. אני בכל אופן יכול סוף סוף ללכת לים. הבעיה היא ששוב פעם, אני לבד בעסק

לכל מי שטרם עשה את טעות חייו וניגש לפסיכומטרי, או שניגש ושכח - אזכיר שפירוש המילה "גרוטסקי" הוא מגוחך... ואכן, המרדף הבלתי פוסק אחרי לימודים והשגיות הוא נורא מגוחך. בשלושת החודשים האחרונים מאז שחזרתי מצה"ל, אני לומד (לפחות תיאורטית...) לבחינה הפסיכומטרית. ותודה למ"פ שלי שדאג לי לוואצ'ר מהצבא.

רוב התלמידים במכון ההכנה לפסיכומטרי הם משוחררים טריים, מעטים מבוגרים יותר ועוד סבתא אחת. באחת ההפסקות, סיפרו שני תלמידים שזו הפעם השניה שהם ניגשים לפסיכומטרי. הפעם הראשונה הייתה כשהורים שלהם דחפו אותם לגשת לבחינה בחופש הגדול שבין כיתה י"א לי"ב. לטענתם הם

הצליחו להשתכנע בנחיצות העניין, אך החופש קרץ להם יותר והם גם לא היו בשלים מספיק כדי לגשת לבחינה ולחודשיים-וחצי חרישות שמלוות אותה; כך שהציון שקיבלו היה בהתאם, ולכן הם ניגשים עכשיו בשנית. אז מזכרתי בחבר שהתחיל ללמוד באחד המכונים, ושסיפר לי שאת המורים המתחילים שולחים להדריך בקורסים של תלמידי תיכון, משום שבמכונים מודעים לכך שכל הנראה אותם תלמידים ינסו לשפר את ציוניהם בעתיד.

מדי פעם מציגים לנו בתקשורת חברה צעירים שהתחילו או שסיימו את לימודיהם בשלב מוקדם. לא מזמן ראינו

בחורה שמסיימת תואר שני והיא רק בכיתה י"ב; לפני כן ראינו תלמיד בחטיבת ביניים שכבר שולב באקדמיה; ועוד כל מיני אנשים שמנסים להקדים את המאוחר בהרבה תחומים.

אני אומר: תנו לזמן לעשות את שלו. אל תדחקו את הזמן לפניה, במיוחד לא על חשבון ילדים צעירים, כי בסוף כולם מיישרים קו - והזמן שחסכתם התאדה! שלמה המלך כבר אמר: "לכל זמן, ועת לכל חפץ".

הלחץ להקדים לימודים או כל דבר אחר, נובע מהפחד לאחר את הרכבת. אך בעיניי, הלחץ להקדים כל דבר הוא דווקא מה שגורם לאחר את הרכבת הכי חשובה - היא רכבת החיים. החיים בנויים בשלבים, ואנחנו צריכים לטפס עליהם בהדרגה. כנראה שמי שיטפס בבת אחת כמה שלבים, יפספס בדרך דברים חשובים ואולי אפילו יכול ליפול. החיים הם לא מירוץ! בואו לא נחיה אותם בצורה גרוטסקית...

בהצלחה לכל נבחני פברואר ביום שני הקרוב! ■

הבחינה הפסיכומטרית
שתתקיים השבוע מלחיצה רבים.
יעקב, שייבחן השבוע, מנסה להרגיע
את שאר הנבחנים ועידן, שכבר נבחן
בעבר, חופשי ומאושר כעת.

לרה"ג רבי מיכה הלוי שליט"א

לשעבר מתלמידי ישיבתנו הק' מרכז הרב
לרגל הבחרו כרב העיר פתח תקווה ת"ו
יה"ר שיזכה לסיעתא דשמיא להאהב שם שמים
ולרומם קרן התורה וארצנו הק'.

באהבה ובאמונה
כדרך שהורו ונהגו רבותינו
ישיבת מרכז הרב
ירושלים

מנטוס
עם במסטיק

וגם בטעמי פירות אדומים וליים

המנטוס

גילדידת

תהליך השלום ועל מיתוס הפליטים הפלסטיניים, עם התייחסות לסוגיית הפליטים היהודים ממדינות ערב אשר נשכחו. בכל המדדים האובייקטיביים כמו חתימה על הסכמים בינלאומיים, ביקורים הדדיים, היקפי תירות, היקפי סחר, השתלבות בארגונים בינלאומיים - ישראל אינה מבודדת.

תקיפה איראן היא בעיה בינלאומית, לא רק של ישראל. אנחנו תומכים ומעוניינים בפיתוח דיפלומטי לבעיה, אולם ממליצים לבני שיחנו ולבעלות בריתנו שלא להוריד אף אפשרות מהשולחן. איראן לא תהיה גרעינית!

בחירות טרם הצטרפתי למפלגת "ישראל ביתנו", שירתתי כדיפלומט מקצועי והיה לי את הכבוד להיות שגריר ישראל בארה"ב. הפוליטיקה היא המשך טבעי עבורי לפעילות מהזירה המשפיעה על עיצובה ועל עתידה של ישראל. אני מאמין שכשר אוכל לתרום ולעשות עוד רבות. לאור האתגרים שמולם ניצבת ישראל, אני מקווה שכל החברות בקואליציה ינהגו באחריות כמפלגת "ישראל ביתנו" ולא ימהרו להוציא את ישראל לבחירות.

ישראל ביתנו ישראל ביתנו היא המפלגה השלישית בגודלה המובילה מדיניות בטחונית, מדינית, חברתית וכלכלית שקולה ואחראית. ישראל ביתנו מובילה את מדיניות "אזרחות-נאמנות". לא ייתכן שאזרחי מדינת ישראל אשר נהנים ממלוא החופש והזכויות, לא יעמדו בחובות ולא יהיו נאמנים למדינה.

טורקיה בשנים האחרונות טורקיה מתלבטת לגבי זהותה: האם פניה למערב או לא? ראש הממשלה ארדואן ושר החוץ דבוטאולו, הנהיגו מדיניות שכונתה על-ידם "אפס טעויות" - ולמען האמת הובילה אותם לכל טעות אפשרית, לא רק מול ישראל אלא גם מול שכנותיה, אירופה וארה"ב. ארדואן השפיל את הנשיא פרס בדאבוס, וברחבי טורקיה הופצו תכניות טלוויזיה המציגות את חיילי צה"ל כנאצים הטובחים בתינוקות. טורקיה, יחד עם ברזיל, היו המדינות היחידות שהצביעו נגד סנקציות על איראן באו"ם בניגוד לעמדת הקהילה הבינלאומית כולה, האיחוד האירופי וארה"ב. לא היתה כוונה להשפיל את השגריר הטורקי, אלא להעביר מחאה חריפה שמאחוריה אני עומד גם היום. הבעתי את התנצלותי בפני השגריר הטורקי אם נפגע באופן אישי. עדיין לא מאוחר לטורקיה להפיק לקחים ואני מקווה שהיא תחזור למדיניות נורמטיבית.

בנימה אישית לפני כ-20 שנה הצטרפתי לשירות החוץ של ישראל, סיימתי קורס צוערים ומקום השירות הראשון שלי כדיפלומט היה פנמה. הדיפלומטים הישראליים הם מטובי אנשינו, אשר מייצגים את עמדת ישראל ומגנים עליה ברחבי העולם. גם כאשר התנאים לא קלים ולא מתגמלים כלכלית, הרי שיש סיפוק אמיתי מעשייה ציונית למען ישראל בשירות החוץ.

אופטימיות זהירה אני רואה את ישראל כפי שהיא: מדינה מתקדמת, פורצת דרך, חדשנית, משגשגת כלכלית וחברתית, יהודית ודמוקרטית. בעזרת ה', אנו מקווים שגם שכנינו יבינו שלא ניתן לנצח אותנו בשדה הקרב הדיפלומטי או הצבאי וישתפו עמנו פעולה למען השלום.

הדיפלומטים הישראלים הם מטובי אנשינו אשר מייצגים ומגנים על עמדת ישראל ברחבי העולם < בכל המדדים האובייקטיביים כמו חתימה על הסכמים בינלאומיים, ביקורים הדדיים, היקפי תירות, היקפי סחר, השתלבות בארגונים בינלאומיים - ישראל אינה מבודדת > **לא ייתכן שאזרחי מדינת ישראל אשר נהנים ממלוא החופש והזכויות, לא יעמדו בחובות ולא יהיו נאמנים למדינה** < לא היתה כוונה להשפיל את השגריר הטורקי, אלא להעביר מחאה חריפה

בתקופה שבה נציגי ישראל בארץ ובעולם נתונים תחת איומים ונסיונות לפגיעה בהם, ישבנו לשיחה עם דני איילון, סגן שר החוץ. שיחה על טרור, על הגרעין האיראני, על דיפלומטיה, על המשבר עם טורקיה - וכמובן, לסיום, אופטימיות זהירה

טרור מטבע הדברים, אינני יכול לפרט באשר לסידורי ביטחון ואבטחה. אנחנו ערוכים ונערכים בהתאם לתמונת המצב שברשותנו. כמובן שלא ניתן לטרור או למדינה כלשהי לשבש את הפעילות הדיפלומטית והמדינית של ישראל. טובי אנשינו, השגרירים ואנשי שירות החוץ, ממשיכים לעמוד בחזית המאבק המדיני. אנו עושים מדי יום ככל הנדרש על מנת להגן על נציגויות ישראל ועל שליחינו בחו"ל.

נחישות לצערנו, ישראל למודת ניסיון במאבק בטרור. בחודש מרץ הקרוב אעמוד בראש המשלחת הישראלית, יחד עם המשפחות, בטקס הרשמי לציון 20 שנה לפיגוע הנתעב כנגד השגרירות בבואנוס-אייירס. ישראל לא תיכנע לטרור ותמשיך להילחם בנחישות כנגד אלה הקמים לפגוע בה.

דיפלומטיה בשנים האחרונות אנו עדים לחשיבות התחום הדיפלומטי בתוך מערך הביטחון הלאומי של ישראל. מניעת המשט האחרון, הפעילות הדיפלומטית הענפה במאבק בגרעין האיראני והמאבק בגורמים הקוראים לחרם על ישראל, הם הוכחה להצלחה של משרד החוץ ושל מדיניות החוץ הישראלית. בד בבד, המשרד פועל בכדי לשפר את התנאים של עובדיו על מנת שישקפו את המעמד המרכזי שתופסת הדיפלומטיה הישראלית בקבלת ההחלטות. לפני כשנה תם מאבק של עובדי המשרד לשיפור תנאיהם. המאבק נחל הצלחה, אולם יש עוד כבדת דרך לעשות בעניין.

הסברה המונח "הסברה" משתייך לאסכולה ישנה בדיפלומטיה המודרנית. לאחר חשיבה מרובה, מחקרים, עשייה וניסיון, גובשה במשרד החוץ אסכולת ה"מיתוג". פרויקט המיתוג הינו תהליך תדמיתי-כלכלי, שנועד לשפר את האופן שבו ישראל מתקשרת כלפי חוץ תוך הדגשה שיטתית של יתרונותיה. הנחת היסוד הנה כי בעידן שבו חתירה לאמת ולצדק כבר לא נמצאת בראש סדר העדיפויות, יש חשיבות רבה לצורך של ישראל להיות חיונית, רלוונטית ומושכת - ולא רק צודקת. כולנו מודעים לפער בין ההווה הישראלית לבין דימויה הבינלאומי של ישראל בקרב קהלים מסוימים, פער שלא תמיד משרת את האינטרסים שלנו. ממצאי מחקרים שבוצעו בשנים האחרונות באמריקה, באירופה ובאסיה, מצביעים על כך שגם בקרב קהלים שתומכים בישראל יש צורך בהגברת האטרקטיביות של ישראל כחברה עשירה ומגוונת.

פרויקט המיתוג פרויקט המיתוג מייצג התפתחות בתפיסת ההסברה הקלאסית. מעתה יש לפעול במקביל בשני ערוצים: הסברה מדינית קלאסית יומיומית, לצד תהליך המיתוג. כלי חשוב למיתוג ישראל הוא מחלקת מש"ב - סוכנות הסיוע הלאומית של ישראל במשרד החוץ. מדינת ישראל, דרך מש"ב, מגישה סיוע בינלאומי למדינות שונות. סיוע זה תורם להשתלבותה של ישראל באג'נדה הבינלאומית ולהבלטת תדמיתה של ישראל כמדינה התורמת לעולם. כלי מהותי נוסף שמאפשר לבטא את העמדות הישראליות ולהציג את פניה האמיתיות של ישראל באופן בלתי אמצעי וישיה הוא המרחב המקוון שבו ניתן להשפיע על קהלים ללא גבולות. כסגן שר החוץ, אני מפעיל מספר ערוצים באינטרנט שבהם אני מנהל דיונים יומיומיים עם גולשים מרחבי העולם. בנוסף הפצתי סרטונים קצרים שזכו ללמעלה ממיליון צפיות על יהודה ושומרון, על

4 ימים לפני השבת, כבר החלו הכנות ושמועות חצי מבוססות לעוף באוויר.

"שמעת?" פנה אלי בן זוגי הנרגש.

"מה?"

"אומרים שכנראה יהיה שלג בשבת!!"

אם יש דבר שמאחד את כולם, ימין ושמאל, חילונים ודתיים, הוא הציפייה לשלג. לפתע, כמו במדינות אירופיות, מהדורות החדשות נפתחות בתחזית מזג האוויר, מבוגרים נוהגים כילדים ובמעטה של חשיבות בודקים בלב פועם, אחת לכמה שעות, את אתרי מזג האוויר השונים. נושא השיחה המרכזי, ממשי כמו באנגליה, הופך להיות גרמי השמיים: "אומרים שיהיה שלג", "שמעת שיהיה שלג?" "לא - אומרים שלג מעורב בגשם", "אין סיכוי..." "יש סיכוי!" "לא בונה על זה..." כך, חרשת השמועות ומפלס ההתרגשות עולים עם כל תחזית נוספת שמאששת את השמועות.

אלא שאני, כיאה ליחשלתית ותיקה, השתדלתי להנחית את שנינו לקרקע המציאות הישראלית החמה: "ארהה... תמיד

שלג? מי שלג?"

לאחר מאמצים רבים, אכן הצלחנו למצוא אזורים קטנים של שלג וברד שנתפסו בקרנות זווית ברחוב.

כמוצאי שלל רב, הקפדנו לצעוד דווקא על איזורי השלג ולהטביע את חותמנו עליו ולו לשעות

ספורות. אבל בתוך תוכנו ידענו: אין תחליף לשלג המכסה את הכניסה לבית ומונע ממך לצאת, לגינה ולעצים שלובשים פתאום לבן. לכן, עיפיים אך מרוצים חזרנו הביתה ומיהרנו להוציא אלבומים מחורף תשס"ג ולחוות את השלג דרך התמונות.

כל זה לא מנע מאיתנו להתקשר מיד עם צאת השבת לכל מי שהיה מוכן להקשיב ולספר לו על שבת כמעט מושלגת, וגם כמעט זה לא מעט.

לשנה הבאה ביחשלים הבנויה והמושלגת...

רוצים לקבל את "גלויה" למייל לפני כולם?
שלחו בקשה ל: gdaat@pisrael.com

המדור מוקדש ל: תמר פורר ורועי שביט; ורד ונתנאל; קרן יוסקוביץ' ואיתמר לברטוב; צורית סיוון ועקיבא תורג'מן; אמונה ושי אלקובי; עמליה נחמיאס ויאיר בן טל; דרור מדי וטוני סימן טוב; מאור סבג ושנאי גולדשטיין; עדי בורנשטיין ויוני וטנשטיין; גילה רחמים וגד פרייברג ידידיה ביגל ולאח פלג; מאיר מנחמסון וניל"י שפירא; חיים מסס ורחלי פנחס; מיכאל אביטן ובתאל חורי; מוריה ירד ושימי גולדפרב; איתאל נעמה אלבז; אילן טאוב ושירה בתאל נעים; דוד ודקלה מנחם; **שהתחתנו/מתחתנים השבוע.** **ול:** שני פרסיק ונריה בוסק; צביקה שמילוביץ ויהודית צינקה; מוריה יהוד יובל גורדר; ספיר בירנבוים ואסף אודסר; צפי רודניק ואיל גליק; מרים בן חמו ואורי נחום; יאיר זינגר ובת אל ביטון; הדס דוד וגבי עגיב; שלומי איינהורן וינת לוי; **שהתארסו בשבוע האחרון.** **ולכל אלו שעדיין מחפשים, שימצאו בקרוב!**

סופר עם

אוספים מדבקות של סופרים, משחקים עם חברים, מדביקים בפוסטר - חזורים בפרסים!

וזנים להיות חלק מהקמפיין ולהרוויח כסף? פנו אלינו למייל ohady@makorrishon.co.il ציינו שם, גיל, עיר ומס' טלפון ואנו נחזור אליכם בהקדם לפרטים נוספים היכנסו לאתר 'אותיות'

www.otiyot-sukaryot.com

אותיות

פוסטרים ומדבקות בחנויות

מקור ראשון

דרושים שליחים ודיילי חלוקה

• ירושלים • תל-אביב • רעננה • כפר סבא • גבעתיים • הרצליה • נתניה • גבעת שמואל • באר-שבע • גוש עציון • רחובות

מוטי 052-8777978 | moti_i@makorrishon.co.il

• אלוהים בימי האישי בין השעות 5:00-8:00 בבוקר • שכר האל!

מנטוס

עם במסטיק

וגם בטעם אבטיח

ליקווין שלישי

תורה שמות שבת

מנטוס

גילוי לב

27 אורי

שנה עברה.

אני יושב בבית המדרש ומסתכל על המקום שלך, על החברים שלומדים ועל עצמי פנימה.

הכל כל כך טעון, מסתיר ומכסה על תחושות כאב וגעגוע החצובים מתוכי הנפש.

כאב גדול של מי שאיבד עוגן, איבד רועה...

הרב אודי, היית אדם של נוכחות שקטה וחזקה. בלי הרבה דיבורים ידעת תמיד להצביע ולגעת במקומות הנכונים, להקשיב, לתת עצה ובעיקר לחייך.

חיוך גדול שעשה סדר בדברים, שחדר ללב ושהרים אותנו לראות ולחוות את הגודל של החיים, את הטוב והנקי.

בשנה שעברה עלינו, הבנתי עד כמה הנוכחות שלך בחיים שלי הייתה שקטה וחזקה.

היה לי קשה עם ההרגשה שנותרת בלי משנה מסודרת, בלי זיכרונות של דיבורים סוחפים...

חששתי שאני מאבד אותך.

אבל כשהסתכלתי פנימה לא יכולתי שלא לפגוש אותך, לפגוש את הגעגוע האינסופי לרב אודי - געגוע לדמותך היציבה, האיתנה, הסוחפת אחריה, המרוממת.

לא השארת אותנו עם געגוע למילים, למשפטים, אלא נשארו עם הגעגוע העמוק - לחוויה, למבט ולמפגש איתך. בלי מילים.

היית בשבילי עמוד מאיר של תום, ישרות ועוצמה. נתת לי את הכיוון ואת האמונה בתורה של חיים, בריאות ויצירה.

היית בשבילי דמות שנתנה לי תקווה ורצון לחפש את הטוב והאמיתי.

היית בשבילי כאותו יין הונגרי משובח, שמי שטעם ממנו כבר לא יוכל להסתפק בפחות. פגשתי דרך באמת גדולה.

הרב אודי, השארת אותנו להמשיך ולחפש את אותה אמת. נתת לנו את הטעם ויחד איתו את התביעה לא להסתפק, לחפש אחרי האינסוף...

הכאב והגעגוע האינסופי חצובים בתוכנו פנימה, בעומק הנשמה - במקום בו נגעת...

שניה

חותדעת

לצאת לעולם הגדול

ד"ר חוה אנקור מאמנת אישית חזונית, מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

לאחרונה סיימתי את לימודי במדעי החברה - תואר ראשון - ובשלב זה החלטתי לא להמשיך לתואר השני. אני מתחילה לחפש עבודה ואיני יודעת במה, בקורות חיים שלי אין לי הרבה תשובות... יש לי כל מיני חלומות, אבל איני יודעת איך לממש אותם. פתאום העולם נראה לי גדול ומפחיד, ואני מוצאת את עצמי מיום ליום "משתבללת". זה שאני רווקה לא מוסיף לי כוח וחוזק...

תשובה:

טוב שאת מעלה את הנושא. כל כך הרבה פעמים אני שומעת את זה בכל המגזרים.

לכאורה, הגעת לשלב בחיים שבו את סוף סוף "גדולה" ויכולה להתחיל במימוש החלומות. הרי בכל פעם שלמדת למבחנים, מה שהחזיק אותך היה החלום על סיום התואר ועל מציאת עבודה תוך מימוש עצמי. מחשבות שהעולם מחכה לך... לא? כך הבטיחו כולם, שהתואר יפתח לי דלתות, שארוויח בכבוד ועוד.

אכן, זהו שלב שאין אליו הכנה. "פתאום" נזרקים לחיים, שולחים קורות חיים בתפוצה גדולה, מתחילים ראיונות במקרה הטוב - ובמקרה הפחות טוב פשוט מתעלמים ממך. את יודעת, את לא לבד במסע הסיזיפי הזה. כמוך יושבים עוד אלפים. וכמו במקרים אחרים, המתמידים והעקשנים שורדים.

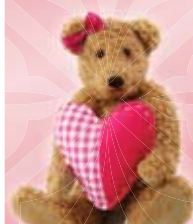
פגשתי לאחרונה מישהי שסיימה תואר לפני כמה שנים. היא התייאשה מחיפוש עבודה כבר בשלבים מוקדמים. באותו זמן, בגן שמול ביתה חיפשו סייעת. זה היה נוח, זמין ומיידי - והיום אחרי 10 שנים היא לא מבינה מה קרה, איך הגיעה עד הלום ולאן נעלם החלום.

כדי שלא יברח לך החלום, קחי את הפרק הזה כשלב זמני, כחלק מהמסע בחיים שאותו תעברי בהצלחה רבה בעזרת ה'. הכיני לך קורות חיים שיהיו מעניינים והתאימי אותם לדרישות המקום שאליו את שולחת

לעדי ונוראל היקרים!

ברכות להולדת הבת שתזכו לגדלה בשמחה ובנחת

אוהבים משפחת פרסומי ישראל

רבינו גרשום נקרא 'אור הגולה' על שם:

1. שיערו הבלונדינית (די נדיר אצל החכמים)

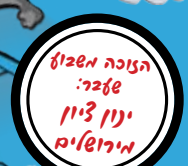
2. שהיה הראשון להוציא חלקיקי אלקטרון מהגרעין

3. שלא כבה נרו בבית המדרש בכל 120 שנות חייו

4. שחי בתקופה האמצעית של הגלות הרחק מארץ ישראל

אותיות

סופר עם

שלחו את תשובתכם לדוא"ל yeladim@pisrael.com בין הפותרים נכונה יוגרלו חבילות מדבקות סופרים

פתרון החידה מהשבוע שעבר:

מלכה בעל כרחה

הזוכה בשבוע שעבר:

רעות רלב"ג, שדמות מחולה

חידת השבוע
אנאן ואסאטא?

חידת השבוע

הסופר הרגיש אותנו, האזין, הקשיב,
וגילה את עולמנו, את פחדינו, את
חלומותינו, ואותם העלה עלי ספר.
לא פלא שממנו אנו חיים. הוא
היאנוש קורצ'אק הדתי וסדרתו
נוגעת בלב כל מי שעדיין לב ילד בו.
מי הוא הסופר ומהי הסדרה?

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את
פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה
יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי
סיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שיעקב עם גליון גילוי דעת
ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח
תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית
בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמרות).

בחסות רשת התרבות היהודית

מנטוס

עם במסטיק

וגם באריזה משפחתית

לייזר שוליסל

החברה שמייצרת את

המנטוסים

מנטוס

החברה שמייצרת את

המנטוסים

מוסף גילוידעת במלאת שנה לרצח בני משפחת פוגל: הרב אהוד-אודי, אשתו רותי וילדיהם יואב, אלעד והדס הי"ד ולקראת חנוכת "משכן אהוד" - בניין הקבע של בית מדרש איתמר - שתיערך ביום השנה לרצח, ו' אדר

ראיון עם הרב יעקב כהן

ר"מ בישיבה הגבוהה באיתמר

של הישוב והישיבה. התפילה מבחינתי הייתה כמו בחלום, מצד אחד תפילת שבת רגילה ומצד שני תחושה קשה והרגשה של חורבן ושבר עמוק. לא הצלחתי להפנים את משמעות האירוע ואת החורבן הגדול.

לאחר שנסיימה התפילה קיימנו בביתי מפגש של תלמידי הישיבה. נתתי לתלמידים לדבר ולהביע את צערם, אפשרות לבטא את התחושות שלהם ולהעניק תחושה של "יחד".

אני זוכר שהתקשתי שיהיו סעודות שבת רגילות. אצלנו בבית אני זוכר שרק אני אכלתי; אשתי והילדים לא היו מסוגלים.

זה האירוע השני שהגעת ראשון אחרי פיגוע, גם למשפחת שבו הגעת ראשון.

מה זה עושה לך ברמה האישית, מה המחשבות שעוברות לך בראש?

באירוע של משפחת שבו, הייתי בין הראשונים שנכנסו לבית. כשנכנסנו נורתה עלינו אש ושופי, יוסף טויטו הי"ד נהרג. אני שאלתי ועדיין שואל את עצמי ואת הקב"ה למה הקב"ה שלח דווקא אותי; אין לי תשובה לכך.

מה המקרים עשו לך ברמה האמונית?

לא הכל אנחנו מבינים, אבל מה שבטוח זה שהקב"ה מדבר איתנו דרך המאורעות. קהלת אומר "והחיי ייתן אל ליב" לומר שהמפגש עם המוות צריך לעורר אותנו לחשבון נפש על ערכם האמיתי של החיים ועוד יותר הרצח המזעזע של משפחת פוגל מחייב אותנו לחשיבה מעמיקה יותר בהרבה תחומים: קשרינו לארץ ישראל והמחיר שאנחנו מוכנים לשלם למענה.

מה היה המקום של הרב אודי בישיבה?

המקום של הרב אודי היה מאוד מרכזי וחשוב בישיבה, בעיקר בזכות אישיותו הכובשת והכנות האמיתית שהוא שידר. זה תפס מאוד את התלמידים הצעירים. הרב אודי לימד את השכבה הבוגרת, אברכים ובוגרי צבא, גילאי 22-25. אני חושב שרבים הזדהו עם דמותו, דמות צעירה עם מסלול חיים דומה שהקדיש את חייו לתורה, לחינוך, לאידיאלים ולאהבה לעם ישראל ולארץ ישראל.

שנה אחרי הרצח, הישיבה חונכת בית מדרש על שמו של הרב אודי ז"ל ומכניסה ספר תורה לזכרם של בני משפחת פוגל. מצד אחד יש חוסר ומצד שני אתם מתרחבים ובונים?

המסר צריך להיות שהחוסר הגדול הופך לאנרגיות חיוביות להתגדלות ולהתרחבות בתורה ולתעל את הקושי לדברים הטובים. אנחנו לא נמצאים במקום של 'הראינו להם'. אנחנו יכולים להתייחס לבית המדרש כאל אנדרטה, דהיינו היה דבר טוב שאבד. או לחילופין לקחת את כל הערכים שהרב אודי גילם באישיותו למקומות של מימוש אותם הערכים. בית המדרש הוא בניין יפה אך אנחנו צריכים להפוך את הקירות למקום חי ופועם. מגדלור של לימוד תורה ושל אהבה.

משפחת כהן ומשפחת פוגל גרו בסמיכות זו לזו והיו חברות טובות. הרב יעקב כהן, היה האדם הראשון, לאחר תמר פוגל, שנכנס לבית משפחת פוגל וראה את הזוועות לנגד עיניו.

האם תוכל לספר על התגלגלות האירוע הקשה?

תמר וביתי נועה הן חברות טובות. באותו ערב שבת הן חזרו מפעילות של בני עקיבא, תמר הלכה לביתה וניסתה להיכנס, הדלת הייתה נעולה, דבר שנראה לה מוזר, היא שמעה מבעד לדלת את אחיה הקטן בוכה וראתה דרך החלון בוך על הרצפה. בחששות גדולים שייתכן וקרה משהו נורא, היא הגיעה לביתנו ואמרה לנועה שהיא לא מצליחה להיכנס. הן העירו אותי משנתי; אחר חצות. קמתי בזריזות וניגשתי ביחד איתן לבית משפחת פוגל. הדלת הייתה נעולה ושמעתי את ישי הקטן בוכה. לאחר מכן ראינו דרך החלון את רועי בן ה-9 ששרד את האירוע ובקושי הצלחנו להעיר אותו, לקח כמה דקות עד שהסברנו לו שהוא צריך לפתוח את הדלת. חשבתי לעצמי שאם הילד ישן אז כנראה הכל בסדר.

השעה הייתה כמחצית סביב 12:35 כשהדלת נפתחה, תמר נכנסה ראשונה, ביתי ואני עמדנו במפתן הדלת, תוך שנייה שמענו צרחת נוראית של תמר. היא לא נכנסה לחדר היא יצאה מהבית ופשוט ברחת מהמקום ומהמראה הנורא. ביתי נועה קיבלה את תמר והיא הייתה איתה.

מה הייתה התגובה הראשונה שלך?

מיד דרכתי את הנשק ונכנסתי אל תוך הבית, לנגד עיני התגלה המחזה הנורא. בשלב הראשון ראיתי את ההורים ואת הילד הקטן ישי; שלא בכה, מנסה להעיר את אבא אודי: הזדעזעתי מאוד מהמראה. לנגד עיני עברה המחשבה שאולי המחבל או המחבלים עדיין בבית או באזור, לכן יצאתי מהבית ויריתי באוויר. הסכנה לילדים ולסביבה העסיקה אותי. הבנים שלי שמשרתים בצבא הצטרפו, נכנסו לבית בשנית והפעם סרקנו את החדרים וגילינו שגם יואב, אלעד והדס נרצחו. נכנסתי לחדר ההורים והרמתי את ישי; הוצאתי אותו ואת רועי וביחד עם תמר וביתי נועה הלכנו לבית השכנים שכבר הספיקו להתעורר מהצרחת ומהיריות. לאחר זמן הגיעו גם כוחות הביטחון וההצלה.

לאחר שכוחות הביטחון הגיעו, מה עשיתם עם תמר, רועי ישי, ילדי משפחת פוגל?

הבאתי את שלושת הילדים לביתנו, עד שהסבא והסבתא, חיים וצילה פוגל שגרים בנווה צוף הגיעו בסביבות השעה 03:00 לפנות בוקר. בהמלצת אנשי מקצוע, בערך בשעה 06:00 הם לקחו את הילדים איתם לנווה צוף.

שבת, הבוקר שאחרי, מה קורה בישוב איתמר?

אני באופן אישי לא יכולתי לישון ונשארת ללמוד. בשעה 08:00 הלכתי לתפילה הכללית

לזכרם

אלה הדברים שיכתבו בלוח הזכרון ב"משכן אהוד".
המילים נכתבו על-ידי הרב יהודה בן ישי, אביה של רותי פוגל הי"ד

אהוד

בן אהוב ופניו של חיוך ואור
בבואה חיה לנפש של דור
מהבית גדל וצמח בעצמו
בצבא ובישיבה משורת לעמו
לבנה על גבי לבנה
בעמל רב את אישיותו בנה
מנוע לא פוסק של התקדמות
נשמה של שלמות
יחד עם רות רעייתו התחילו
בחיי שליחות בכל מקום וכל זמן
תלמידים העמיד ויהיו כבניו
נקשרו והתברכו באור פניו
ילדים, זרע קודש, נטע כארזים
עד לקח א-ל בסוד הרזים
לפיד אש שלהבת-יה לאומה נבחרה

רות

ילידת ירושלים, על ראשה כתר מלכות
כולה חיים וכולה חיות
ידעה מהו טעם של חירות.
למדה ולימדה, תרה אחרי האמת ללא לאות
הקימה בית לתפארה, ביקשה שלמות ברצינות.
מצאה בבעלה, הרב אהוד איש כלבה
בבניה ובבנותיה, היתה אם הבנים שמחה
בין החוחים שושנה, בין העננים נשמה מאירה

יואב

ילד חמד, בקי בחכמה ובקי בתורה
גדל בתבונה עד מלאת אחד עשר שנה.
הראיתם את הנער שלא מש מתוך האהל
עליו כולם גמרו את ההלל.
לשמים עלה נפשו קשורה בנפש אביו ואמו
שר בצבא מרום, משגן בגבורה:
ברוך כבוד ה' ממקומו

אלעד

אלעד ללא מנוחה
אש קודש ללא הפסקה
זיק של שובבות
חיוך של מתיקות
סביבן שלא נופל
סוד קטן בערפל
רוקד ילד בן ארבע עד הנצח לפני הא-ל

הדס

רק לפני שלשה חודשים נולדה
אליה כולם הביטו באהבה
גם הדס וגם ציפורה שמה.
מי ציפה שתינוקת כזו חמודה
תמלא את העולם כולו באמונה כזו גדולה
כי יש לחיים משמעות למעלה מכל בינה

הרב אביחי רונצקי

ליל שבת קודש פרשת ויקרא.
אני עומד ליד ארון הקודש ונושא דרשה בעניין
הקרבת...
אלו שהוקרבו בבית המקדש בימי קדם
ואלו של זמננו, כאן באיתמה, כשנרצחו ע"י מחבלים
אורזים.
לפני יושבים ומאזינים הרב אודי ובנו יואב.

שמתי לב שבכל עת שדיברתי, לא משו עיני יואב ממני
כאומר לי המשיך, נראה לי שדברי בסוגיית הקרבת
חדרו עמוק ללבנו.

חצות הליל - צלצול הטלפון מעיריני משנתי: "בוא מהר",
נשמע קול באפרסכת, צעקות, "יריות בבית משפחת
פוגל"... רצתי מהרה במעלה הרחוב ונכנסתי לבית. הרב
אודי, רעייתו רות, יואב, אלעד והדס היו מוטלים על
מיטותיהם ללא רוח חיים.

במהלך ה'שבעה' כשתוגת העצב ודמעות השבר הנורא
מאיימות לכלות את כולנו חשבתי על ספר קהלת,
שם כתוב:

"לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמיים.

עת ללדת ועת למות

עת לטעות ועת לעקור נטוע

עת להרוג ועת לרפוא

עת לפרוץ ועת לבנות.

עת לבכות ועת לשחוק

עת ספוד ועת רקוד..."

ואכן החלטנו: לפרוץ ולבנות: להוסיף משפחות ליישובנו,
תלמידים לשיבתנו וכגולת הכותרת לכל מה שנעשה - בית
קבע לשיבה שייקרא על שם הרב אודי - "משכן אהוד".

וכן, דמעות הבכי נמסכו להן עם המולת רעש מערבלי
הבטון והלמות הפטישים בבניין הישיבה.
חשנו כולנו שתחושות הכעס, הזעם והמרמור כלפי הרוצחים
מתחלפים אט אט בשמחת היצירה והבניין.

הלב, שהיה מכווץ מצער, הלך והתרחב בראותנו כיצד משאיות
מלאות חומרי בניה נעות בכבישי היישוב ועשרות פועלים,
על טהרת העבודה העברית, עוסקים במלאכת הקודש של
בניית "משכן אהוד".

המבנה רחב הידיים נבנה בדמות אוהל, כמשכנו של אברהם אבינו,
אוהב אדם ומכניס האורחים. והנה זכינו ובע"ה מתגשם החלום
ו"משכן אהוד" ייחנך ברוב עם כאן ביישוב איתמה.

אכן, כמו שאמר קהלת: "עת לבכות ועת לשחוק, עת ספוד
ועת רקוד..."

ספדנו את מתינו ואף שפכנו דמעות עד בלי די.
וכעת, בעת חנוכת הבניין, "משכן אהוד" נשמח אך לא נשכח ולו
לרגע את יקירינו, אהובינו.

**קריאה
אחרונה**

87%

מהסכום הדרוש
כבר נאסף הודות
לתרומותיכם.

**רק 13%
חסרים.**

אנא עזרו לנו
לסיים את הבניין
- בזמן.

השלם זה הבניין!

חנוכת משכן אהוד

בניין בית המדרש באיתמר
על שם הרב המחנך האהוב ומשפחתו
אודי ורותי פוגל וילדיהם יואב, אלעד והדס הי"ד

הארוע יערך ביום השנה לרצח
יום רביעי, ו' אדר (29/2)

עכשיו הזמן להתאחד ולהושיט יד.

גם אם כבר תרמתם,

תרומתכם חיונית עכשיו יותר מתמיד.

להסעות* מרחבי הארץ ולתרומות חייגו:

02-9978114

העברה בנקאית: חשבון מס' 320504, בנק המזרחי, סניף קרני שומרון 483
המחאה לפקודת: מוסדות בית מדרש איתמר ד"נ לב השומרון 44834
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

הנכם מוזמנים לחנוכת משכן אהוד!

ימי עיון לגברים ולנשים - 14:00-16:00

גברים: נשים:

14:00 הרב יהושע שפירא 14:00 הרבנית נעמי שפירא
14:30 הרב דב ליאור 15:00 הרבנית אהובה צוקרמן

15:15 הרב יהודה בן ישי

במקביל - סיור משפחות לגבעות איתמר

סיום כתיבת אותיות בבית משפחת פוגל

16:00-17:00

והכנסת ספר תורה להיכל ארון הקודש במשכן אהוד

טקס חנוכת משכן אהוד בהשתתפות שרים, ח"כים ואישי ציבור
ערבית וכיבוד קל

17:00-19:00

19:00-20:00

דיסק שיעורי
הרב אודי פוגל הי"ד
יוענק לתורמים

מוסדות בית מדרש איתמר
ישיבה גבוהה - כולל

* מותנה בתיאום מראש ובכמות הנרשמים

